

תיירי הנרי: פרש לאחר שני עשורים בצמרת הכדורגל העולמי.

כיצד הוחדר הכדורגל ל"זורידיו"? מהם הכוחות שהניעו את הקריירה שלו?
מהם העקרונות שלפיהם פעל?

מתוך ראיון עם תייר מארשן לעיתון "הבליזרד"

מאמנים ושחקנים - שיעור שכדאי ללמוד

תיירי, ששיחק כחלוץ בקבוצת הנוער של ניס הצרפתית, זכה בגיל 17 להכלל בהרכב הפותח בקבוצה הבוגרת רק בגלל העובדה שחלוץ ההרכב הראשון נפצע. תיירי נחשב לשחקן טוב אבל בשום אופן לא שחקן טוב מאד ובטח לא כוכב.

אז איך הגעת לאן שהגעת? איך התקדמת כל כך? האם היית מחונן?

מחונן לא !!! הייתי מהיר. לא היה לי חוש להבקיע שערים. הייתי זקוק לעשר הזדמנויות על מנת להבקיע שער אחד. הבנתי שאני חייב לעבוד על הסיומת שלי. וכך, בנוסף לאימוני הקבוצה התאמנתי קשה באופן עצמאי על כל מה שקשור בשיפור מצבי ההבקעה.

האם תמיד רצית להיות הטוב ביותר?

ממש ממש - כן. אם אני משחק נגדך, אחד מול אחד, אני חייב להיות הטוב ביותר. אני חייב לנצח. אני קורא לזה גאוה. כלומר, מה שחשוב הוא לאו דווקא – לנצח, אלא לרצות לנצח. הדחף הזה כבר יביא אותך לנצחון.

אז הכשרון או הייחוד שלך הוא הדחף הזה – לרצות לנצח?

בדיוק כך!!! . הכל תלוי בכך אם תעבוד ותשקיע או לא. סוף הסיפור.

האם יציבות היא הדבר הקשה ביותר להשגה?

בהחלט כן. אין תואר יפה יותר מיציבות. זו המחויבות להציג תמיד, באימונים ובמשחקים, את היכולת הטובה ביותר שלך. אנשים אינם מודעים מה שחקנים עושים, כמה קשה הם עובדים, על מנת להיות כל הזמן בצמרת.

מה נדרש בכדי להשאר שם בפסגה?

אנרגיה זה לא מספיק, אלא המון אנרגיה-או במילה אחרת - מוטיבאציה- והתמקדות במטרה שהצבת לעצמך! בדרך יש הרבה מצבים עצובים, קשים, מרגיזים ואפילו מדכאים. עם זאת, עליך להמשיך ולבצע את הדברים שיביאו אותך לפסגה.

איזו עצה קיבלת בתחילת הדרך ולא שכחת?

קיבלתי כמה! ראשית, שזניעות היא בסיס לכך שהצלחה "לא תעלה לך לראש" ובכךתהרוס לך את הקריירה.

שנית, לתת כבוד לאנשים שמסביבך- לשחקנים, לצוות, למאמן, לאנשי האחזקה, למתקנים שבהם אתה מתאמן וכמה שזה נמצא מצחיק, אפילו לכדור שבו אתה משחק. לדוגמא, כשהמאמן דיבר איתנו הייתי ממוקד בו - לא הייתי מקפיץ את הכדור, או עושה דברים אחרים. או, אם שחקן טעה או החמיץ בעיטה הייתי מדרבן ומעודד אותו ולא צועק עליו.

אם כן, זה הרבה ענין של חינוך ומשמעת ספורטיבית?

כן! אתן לך מספר דוגמאות: כששולבתי בקבוצה הבוגרת עדיין לא היו שמות השחקנים על הארונות בחדר ההלבשה. חיכיתי עד שכל השחקנים הותיקים יתיישבו ורק אחר כך מצאתי לי מקום. או, דוגמא נוספת - כדי לוודא שלא אחמיץ את האוטובוס הופעתי למגרש לפחות שעה או שעתיים לפני הזמן המיועד. או, אם הייתי רואה נייר זרוק במגרש או חדר ההלבשה הייתי זורק אותו לפח, וכך הלאה..

אפשר שתפרט עוד קצת יותר?

ראשית, לא למדתי כדורגל, אלא חונכתי – ואלה שני דברים שונים בהחלט. המאמנים חינוכו אותנו, בין אם ניצחנו או הפסדנו. היתה לנו זהות. היינו צריכים לשחק בדרך מסוימת. היינו צריכים לכבד את משחק הכדורגל. המאמנים הכניסו עקרונות אלה ל"ורידים" שלי.

כשאתה מדבר על זהות, למה אתה מתכוון: מועדון, סגנון משחק, הלהט לנצח?

זה הולך ביחד. לדוגמא, למרות שכל אחד מהשחקנים שואף לשחק ולהצטיין, כולנו הבנו שכל אחד לבד לא שווה כלום. הבנו שהמועדון וכל אחד מהשחקנים הם הבסיס להצלחה של כולנו וכל אחד מאיתנו. הגישה הזו נותנה לנו את השקט להתאמן ולהצטיין. אמרתי לך מקודם שהכניסו לנו את זה לורידים – הביחד! התמיכה של האחד בשני נתנו לנו את ה"דלק" לנצח. הנצחון טבוע בזהות. לדוגמא, באחד האימונים היינו צריכים לנהל את המשחק ללא מסירות לאחור – ללא ספק מסגרת קשה לבצע, אבל היינו צריכים לנצח.

האם נושא הזהות נכון גם להיום?

בהחלט כן! בבארסה חשוב לא רק לנצח, אבל גם לשחק טוב. חילופי מאמנים או שחקנים לא משנים את זה. כל זה מתייחס לרא רק למועדונים אלא גם לשחקנים. שחקנים, שכיום עוברים קבוצות בקצב די מהיר, ויודעים לשמור על הזהות והעקרונות שציינתי ומתאימים את עצמם לפיהם מצליחים להתברג לקבוצה ולהצליח.

איך אתה מרגיש 20 שנה אחרי המשחק הראשון שלך בקבוצה הבוגרת?

אני חושב הרבה על האימונים הנוספים שעשיתי – שעות על גבי שעות: על המשמעת הספורטיבית שניהלתי. בלתי אפשרי להצליח אם אתה מבלה עד חצות וכך הלאה. תמיד אמרתי לעצמי – אם אתה לא תעשה את זה שחקן אחר יעשה את זה והוא יתפוס את מקומך. והיום אני יכול להגיד – זה השתלם!!

ד"ר אפרים בן ארי, פיזיולוגיה של המאמן

www.superfit.co.il נייד: 054-4773623

[Email: efraimbenari@gmail.com](mailto:efraimbenari@gmail.com)

הערה: ניתנת הרשות להשתמש בחומר זה בצרוף פרטי הכותב הרשומים מעלה.